

Sygn. akt VII RC 108/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Trzebnicy VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w M.

w składzie :

Przewodniczący SSR Dominik Flunt

Protokolant Katarzyna Gembarowska

Po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2014 roku i 15 stycznia 2015 roku w M.

sprawy

z powództwa

K. T. działającej w imieniu małoletniego D. S. ur. (...)

przeciwko

S. S.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty od pozwanego S. S. zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Miliczu z dnia 05 października 2011r. w sprawie sygn. akt RIII C 136/11 na rzecz małoletniego D. S. ur. (...) z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 400(czteryście)złoty miesięcznie płatnej z góry do rąk matki dziecka K. T. do 10-go dnia każdego miesiąca poczynając od dnia 16 października 2014r. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania, obciążając nimi w całości Skarb Państwa;

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1) odnotować;

2) odpis wyroku z klauzulą doręczyć matce mał. powoda;

3) kalendarz 21 dni;

4) po prawomocności odłączyć akta związkowe i złożyć w archiwum.

15.01.2015r.

Sygn. akt VII RC 108/14

UZASADNIENIE

Pozwem z 16.10.2014 (data wpływu do Sądu) K. T. działając w imieniu małoletniego D. S. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w M. w sprawie III RC 136/11 z kwoty po 300 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wskazała, że małoletni podczas zasądzania alimentów miał 15 miesięcy, a obecnie skończył 4 lata. Do kosztów utrzymania doszedł więc większy koszt wyżywienia. Pozwany nie płaci alimentów i nie widuje się z dzieckiem. Dziecko natomiast za rok pójdzie do szkoły do klasy 0 i wydatki będą znacznie większe.

Pozwany S. S. na rozprawie w dniu 2.12.2014 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 5.10.2011 roku sygn. akt R III C 136/11 Sąd Rejonowy w Miliczu zasądził alimenty od pozwanego S. S. na rzecz małoletniego D. S. ur. (...) w kwocie po 300 zł miesięcznie, płatnej z góry do rąk matki dziecka K. T. do 10-go dnia każdego miesiąca poczynając od dnia 29.08.2011 roku ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Małoletni miał wówczas 15 miesięcy. K. T. mieszkała z małoletnim w domu rodziców. Wydatki na pieluchy dla małoletniego wynosiły ok. 50 zł miesięcznie, matka karmiła małoletniego piersią oraz mlekiem modyfikowanym B.. Miesięcznie wydawała ok. 50 zł na środki czystości dla dziecka. Dziecko nie chorowało poważnie, a ubranka i zabawki kupowali mu rodzice pozwanego.

Pozwany S. S. ukończył szkołę w zawodzie technik technologii drewna, był bezrobotny, wcześniej pracował jako tapicer w firmie (...) i wówczas płacił alimenty na małoletniego w kwocie 300-500 zł. Po rozstaniu z K. T. zamieszkał u rodziców w T..

Dowód:

Dokumenty z akt Sądu Rejonowego w Miliczu sygn. R III C 136/11

Małoletni mieszka z matką, jej rodzicami i rodzeństwem matki w miejscowości Ś.. Skończył obecnie 4 lata, ale nie uczęszcza do przedszkola. W styczniu 2015 roku matka małoletniego wydała łącznie 113,15 zł na lekarstwa dla dziecka oraz 166,41 zł na zakupy żywności. D. S. nie choruje przewlekle.

Rachunki za utrzymanie domu w którym mieszka K. T. z synem wynoszą ok. 380 zł miesięcznie. Matka małoletniego nie dokłada się do tych rachunków, koszt ten za nią pokrywa jej siostra. K. T. jest bezrobotna, poszukuje obecnie pracy. Otrzymuje zasiłek rodzinny na syna w kwocie 77 zł miesięcznie, od sierpnia 2015 roku będzie on wynosił 106 zł miesięcznie. W ciągu ostatnich dwóch miesięcy kupiła synowi odzież - kaptcie, czapkę, rękawiczki, bluzę, spodnie i buty za kwotę 231,83 zł.

Dowód:

Decyzja (...) – k. 28

Zaświadczenie z PUP w M. – k. 29

Faktury VAT nr (...) – k. 32

Faktury VAT z 9.01.2015 i 12.01.2015 – k. 30-31, 34

Faktury VAT nr (...) – k. 35, 37, 40- 41, 43- 45

Zeznania świadka D. T. – k. 56

Przesłuchanie K. T. – k. 14, 57

Pozwany praktycznie nie ma kontaktu z dzieckiem. Rzeczy, które mu czasem kupuje – słodycze i zabawki – przekazuje przez swoich rodziców regularnie odwiedzających wnuka. S. S. do 2013 roku pracował w fabryce (...) zarabiając 1400-1600 zł netto miesięcznie, potem pracował w Danii. Obecnie pracuje dorywczo zarabiając około 700-800 zł miesięcznie. Jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Alimony płaci w zasądzonej wysokości przez komornika działającego przy Sądzie Rejonowym w Oleśnicy, któremu K. T. zleciła ich egzekucję.

Dowód:

Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji i zajęciu wierzytelności – k. 11-12

Zaświadczenie z PUP w O. – k. 27

Dowody przelewów – k. 13-13g

Zeznania świadka H. S. – k. 56

Zeznania świadka W. S. – k. 56-57

Przesłuchanie S. S. – k. 14-15, 57

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przy tak ustalonym stanie faktycznym powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie znajdując częściowo odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności we wzroście usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda zmianie okoliczności, która nastąpiła od czasu ugody zawartej w zakresie alimentów.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na przedstawionych przez strony dokumentach, nie znajdując powodów dla odmówienia im wiarygodności. W pozostałym zakresie Sąd oparł się na twierdzeniach stron i zeznaniach przesłuchanych świadków, weryfikując ich twierdzenia w oparciu o przedłożone dokumenty. Sąd nie dopuścił jako dowodów paragonów fiskalnych przedłożonych przez stronę powodową – nie pozwalają one na identyfikację osoby kupującej i przeznaczenia zakupionych towarów. W zakresie wydatków na małoletniego Sąd przyjął jednak ich wysokość na podstawie twierdzeń i szacunków strony powodowej, ale konfrontując je z treścią przedstawionych przez nią faktur. K. T. wskazuje, że na odzież dla syna potrzebuje ok. 300 zł miesięcznie – przedstawione przez nią rachunki wskazują, że realnie potrzeby te przekraczają wartości ok. 150 zł miesięcznie. K. T. faktycznie nie partycypuje w kosztach utrzymania domu, ale koszt przypadający na małoletniego, który powinna pokrywać, wynosi ok. 55 zł miesięcznie. Koszt żywienia małoletniego powoda ocenić należy na ok. 300-400 zł miesięcznie, lekarstw średnio ok. 50 zł miesięcznie, podobnie jak środków czystości i zabawek. Cały koszt utrzymania D. S. wynosi więc ok. 650-750 zł miesięcznie.

W niniejszej sprawie Sąd był zweryfikować przesłanki art. 138 k.r.o. stanowiącego podstawę prawną powództwa. Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. W doktrynie prawa rodzinnego i judykaturze wskazuje się, że w przypadku małoletniego dziecka zakres jego usprawiedliwionych potrzeb wzrasta na ogół wraz z wiekiem – znaczącym momentem w tym zakresie będzie np. chwila rozpoczęcia nauki w szkole (tak: Kodeks rodzinny i opiekuńczy – komentarz pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2011, str. 985). Wreszcie zmiana stosunków zachodzi w razie zmiany możliwości zarobkowych i stanu majątkowego zobowiązanego. W zakresie potrzeb małoletniego zmiana ta wynika z jego rozwoju i wieku. Okres, jaki upłynął od ostatniego orzeczenia o wysokości alimentów jest dosyć długi - w czasie, gdy alimenty ustalono poprzednio, powód miał 15 miesięcy, obecnie ma ponad 4 lata. Potrzeby małoletniego wzrosły przede wszystkim w zakresie wydatków na żywność – w trakcie poprzedniej sprawy był bowiem karmiony piersią i mlekiem modyfikowanym, a obecnie je normalne posiłki.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów

jego utrzymania i wychowania. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznacza art. 135 § 1 k.r.o. wskazując, że zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych możliwości zobowiązanego. Jak wskazuje się w doktrynie prawa rodzinnego przez użyte w art. 135 § 1 k.r.o. ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (tak: Z. Krzeziński, Alimenty i ojcostwo – komentarz, Warszawa 2008, str. 24).

Łączny wykazany przez przedstawicielkę ustawową powoda koszt utrzymania małoletniego wynosi średnio ok. 700 zł miesięcznie. Nie jest to koszt znacząco odbiegający od normalnych potrzeb dziecka w tym wieku i w kontekście obecnych cen artykułów żywnościowych czy odzieży. Nie ma także wątpliwości, że tak ustalona lista potrzeb małoletniego to potrzeby niezbędne i nie noszące cech ekstrawagancji.

W zakresie zdolności majątkowych pozwanego zwrócić należy uwagę na fakt, że jest on zdrowy, może pracować i przy swoich umiejętnościach osiągać zarobki nawet do 2000 zł miesięcznie, ma doświadczenie w pracy za granicą, sam deklaruje, że wkrótce dostanie staż w firmie tapicerskiej.

Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie małoletniego, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania małoletniego. Sąd przyjął, że pozwany powinien w większym zakresie niż matka uczestniczyć w kosztach utrzymania małoletniego – praktycznie nie uczestniczy bowiem w jego procesie wychowawczym. K. T. wychowuje syna, może jednak pracować i tej pracy obecnie poszukuje, może zatem również w części pokrywać część wydatków na utrzymanie małoletniego. Sąd uznał, że partycypacja pozwanego w kosztach utrzymania małoletniej winna zatem wynosić 400 zł, płatne od dnia wniesienia pozwu przez K. T.. Biorąc pod uwagę jego zdolność do wykonywania pracy, Sąd uznał taką kwotę za realną do poniesienia przez S. S.. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić ze względu na brak wykazania przez stronę powodową większych uzasadnionych potrzeb małoletniego. Sąd nie podzielił zawartej w pozwie argumentacji co do żądanej kwoty alimentów, że koszty utrzymania powoda będą większe od września 2015 roku - skoro obecnie nawet nie można ich oszacować.

Biorąc pod uwagę uregulowanie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz brak stałych dochodów pozwanego Sąd postanowił obciążyć kosztami sądowymi w sprawie w całości Skarb Państwa.

Wobec treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd orzekł o natychmiastowej wykonalności wyroku w punkcie I.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odnotować w kontrolce uzasadnień
- 2) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć K. T. z pouczeniem o apelacji
- 3) K.. 14 dni

M., dnia 2.02.2015 r.